

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 44. Ludovicus Bav. exauthorat Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Cuncti Reges cæteri pariter tenentur obedire mandatis Papæ, ac profanam potestatem ei suam in acceptis referre tanquam Christi Domini Vicario omnem jurisdictionem in rebus sacris & civilibus habenti: & quisquis seu a Rege quopiam, seu ab Imperatore læsum se videt, ab ejus sententia potest ad Papæ judicium appellare. Hic Reges cunctos publice peccantes corrigere, ob justam causam de gradu dignitatis dejicere, Regemque alium quolibet in regno creare potest. Hæc sunt principia, ex quibus Bonifacius VIII emendare Philippum Pulchrum volebat. Atque ista satis indicant, quo usque protulerint Papæ potestatem Doctores illius temporis; & quam odiosa sit reddita, cum studiose nimis extolleretur.

Sæcul. XIV.

A. C. 1328.

Q. 45. 4. 1. 2.

a. 3.

Q. 46.

Sup. Lib. 95.

§. 7.

§. XLIV.

Ludovicus Bavarus exauthorat Papam.

Interim Romæ agere Imperatorem pergens Ludovicus Bavarus die Jovis 14 Aprilis in foro S. Petri senatum sive conventum habuit imperatorio ornatu insignis, folio basilicam Vaticanam inter ejusque gradus erecto insidens, ac Præfulum, Clericorum, Regularium, Judicum,

J. VII. l. 10.

c. 69.

Sæcul. XIV.
A.C. 1328

cum, & Advocatorum magno stipatus numero. Ibi coram populo Romano iussit promulgari decretum, ut, quisquis convinceretur hæreseos aut læsæ majestatis, capite plecteretur secundum leges antiquas; ut quilibet Judex legitimus etiam nemine petente illum judicare posset; atque, ut hoc edictum se ad crimina jam commissa, sicut ad futura extenderet. Sequenti die lunæ 18 Aprilis similem senatum vocari voluit in eundem locum: quo venit indutus purpura, in capite coronam, sceptrum aureum dextra, pomumque seu globum sinistra gerens manu. Conscenso folio magnifico & alto, ut ab universo populo spectari posset, habebat circa se Præsules, Proceresque ac Ordinem Nobilium. Cum confedisset, imperato silentio Augustinianus quidam nomine Nicolaus Fabrianensis progressus in medium contenta voce clamabat: Adestne procurator aliquis, qui velit defendere Presbyterum Jacobum Cadurcensem, qui se dicit Jeannem Papam? Hæc ter vociferanti respondente nemine quidam Germaniæ Abbas literatissimus promovit gradum, & Latinam orationem disertam dixit in illum Scripturæ locum: *Hæc est dies boni nuncii.*

4. Reg. 7. 9.

Baluz. vit.
10. 2. p. 512.

Tum legebatur longissima Imperatoris sententia, cujus summa hæc erat.
Deus,

Deus, qui Sacerdotium & Imperium nullo homini subjecta instituit, ut res divinas alterum, alterum humanas administraret, nos esse Imperatorem Romanorum voluit, ut exterminaremus improbos, & pacem subditis curaremus. Idcirco atrociam crimina Jacobi Cadurcensis, qui se dicit Papam Joannem XXII, diutius ferendo impares relictis nostris teneræ adhuc ætatis liberis & patria, velociter Italiam Romamque primariam sedem nostram petivimus: quam nequiquam resistantem ingressi, accepta hic corona curavimus nostram agnosci potestatem, ac rebelles repressimus. Cognovimus autem creditum Papam per iniquas alienorum jurium usurpationes seditiosos concitasse motus, & impunitate ad perpetrandas porro res indignas animatum iri. Per speciem subsidii terræ sacræ mittendi coacervavit opes, quas tum Ecclesiæ totius Clero extorsit violentis exactionibus, tum comparavit per mercatum sacrilegum beneficia conferendo hominibus nec ætatem, nec mores idoneos, nec doctrinam habentibus. Noxarum veniam pro stipendio spondet homicidis: & in nostro Imperio discordias ferere non cessat.

Ecclesiæ ministros inducit ad stringendum gladium profanum, quem adhibere vetantur per sacros canones; &

U 4

violat

Sæcul. XIV.
A.C. 1328.

p. 514.

Sæcul. XIV.
A. C. 1328.

Sup. 9. 9.

Matth. 22.
v. 21.

Joan. 6. v. 15

Jo. 18. v. 36.

violat Sacerdotium Christi, dum Cardinales suos in Italia Legatos, Præfules, aliosque Viros ecclesiasticos humano sanguine scædare manus jubet, ita, ut Antichristus mysticus, vel saltem Antichristi præcursor vocari queat. Quod Christiani Saracenis finitimi, ut Armeni & Russi per quinque annos magnopere flagitabant, auxilium denegavit: & per causam propagandæ fidei Teutonicorum Equitum Magistrum inducias cum ethnicis Borussiae initas observare voluit: unde accepta occasione hi barbari non dubitabant multos Christianos, quin etiam infantes in cunis occidere; magnum illorum numerum in servitutem abstrahere; Virginibus Deo sacris, aliisque foeminis stuprum inferre; profanare templa; immo sanctissimam hostiam hasta transfixam sustollere clamantes: Ecce Christianorum Deus! Multas triremes a Rege Franciæ Regi Armeniæ missas in Genuenses nobis subjectos avertit.

Vendicavit sibi perperam usurpando duas potestates, imperatoriam & sacerdotalem, quas Christus voluit esse distinctas, & Viris diversis proprias: ut ostendit, cum diceret: *Reddite, quæ sunt Cæsaris, Cæsari; &, quæ sunt Dei, Deo!* cum fugeret in montem solus, ne renunciaretur Rex; cum diceret ad Pilatum: *Regnum meum non est de hoc mundo.* Et vero

vero Juris pontificii periti fatentur Pa-
 pam non habere utramque jurisdictionem, Sæcul. XIV.
A.C. 1328.
 nobisque solis esse potestatem profana-
 nam. Igitur hanc tenemus per solam e-
 lectionem; nec nobis opus est ullius ho-
 minis confirmatio. Præterea, ut perbe-
 ne scimus, ad officium nostrum pertinet
 Ecclesiæ defensio; cujus rationem soli
 reddemus Deo: & ob id munus debe-
 mus succurrere Cardinalibus, Episcopis,
 cæterisque Præsulibus, qui per sua mo-
 nita non potuerunt hactenus impedire
 hunc hominem, quo minus solveret di-
 sciplinam ecclesiasticam: ut facit infir-
 mando canonicas electiones Virorum ha-
 bilium, collationes Ecclesiarum cathedra-
 lium arbitrio suo reservandi gratia, ut ex-
 clusis inde Viris idoneis indignos &
 sui similes illis præficiat. Adhæc per
 totum pontificatum suum nunquam resi-
 debat in hac sancta urbe Roma etsi a po-
 pulo suo per solemnes legationes voca-
 tus: e contrario in Romanos, velut in
 ethnicos, bellum sacrum edici jussit.

p. 518.

Quocirca statuimus adhibere autho-
 ritatem nobis datam divinitus *Ad vindi-*
ctam malefactorum, laudem vero bonorum,
 ut ait S. Petrus; & uti gladio, quem non
 sine causa portamus, ut S. Paulus loqui-
 tur. Imperatoris Ottonis I cum Clero ac
 populo Romano exauthorantis Papam
 Joannem XII, & consecrari alium jubentis

I. Pet. 2. 14.

Rom. 13. v. 4.

Sæcul. XIV. tis exemplum sequi volumus : & Jaco-
A.C. 1328. bum Cadurcensem per sua scripta contra
 perfectam Christi paupertatem convictum
 hæresis, atque ob injustas nostræ per-
 sonæ ac Imperii vexationes læsæ maje-
 statis reum episcopatu Romano hanc per-
 sententiam exuimus : sic censebant com-
 muniter, petebantque Clerus ac populus
 Romanus, Germaniæ ac Italiæ Princi-
 pes, Præfulesque, & quam plurimi alii
 Christiani : sic rogabant efflictim Romani
 Clerici ac populi Oratores instructi man-
 dato peculiari, & litteris consignato.
 Ita privatum quovis ordine, beneficio,
 munere ac privilegio ecclesiastico Jaco-
 bum profanæ nostrorum Ministrorum po-
 testati subijcimus puniendum ut hæreti-
 cum. Et postea : Romæ ac toti Eccle-
 siæ propediem providere de pastore ca-
 tholico cogitantes præcipimus, ut Chri-
 stiani omnes dictum Jacobum tanquam
 manifesto convictum hæresis devitent,
 alioquin cuncta privilegia, & quæ ab Im-
 perio habent, prædia beneficiaria amis-
 suri. Hæc sententia sigillo aureo muni-
 ta erat.

*Sup. lib. 56.
 p. 5. 6. 7.*

Exemplum Ottonis I, quod Ludovi-
 cus huc adducit, non ei favet. Memo-
 ravi suo loco, quid factum sit, cum Papa
 Joannes XII anno 963 de fastigio detra-
 heretur. Imperator Otto rogantibus Ro-
 manis in templum S. Petri magnum con-
 vocavit

vocavit concilium: cui intererant Epis-
 copi quadraginta circiter, & in his tan-
 tum quatuor Germani, annumerato Bre-
 mensi Archiepiscopo: reliqui omnes e-
 rant ex diversis Italiae partibus: compa-
 rebant etiam Cardinales sexdecim. A-
 derat ibidem Imperator, non ut Judex,
 sed ut pars, suasque de Papa querimo-
 nias proponebat: quem bis citatum ex-
 auctorabant Patres, orabantque Impera-
 torem, ut illum ex Ecclesia pelleret.
 Quantaunque seculo decimo regnabat
 ignorantia, manebat tamen disciplinae ve-
 teris traditio, & forma judicandi Epis-
 copos adhuc in memoria hærebat. Scio
 Cardinalem Baronium, & hodiernos col-
 lectores conciliorum illud appellare con-
 ciliabulum: sed hoc ei nomen sua ex au-
 thoritate privata tribuunt.

Sæcul. XIV.
 A.C. 1328.

§. XLV.

Jacobi Columnæ audacia.

Quatriduo post, quam hæc sententia in
 Papam Joannem XXII pronunciata
 fuerat, nempe 22 Aprilis delatus Romam
 Jacobus Columna Stephani filius in foro
 S. Marcelli coram Romanis mille ac plu-
 ribus congregatis Papæ litteras contra
 Ludovicum Bavarum proferebat, quas
 nemo adhuc Romæ promulgare ausus
 fuerat. His accurate perlectis hunc in
 modum

J. Vill. l. 10.
 c. 71.